

การวิเคราะห์ระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ
ในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2 จังหวัดเลย

An Analysis of Ability and Problem Levels in the Use of Classroom English
of Non- English Major Teachers in Schools under Loei Primary Educational
Service Area Office 2, Loei Province

Received: May 31,2020

Revised: June 19,2020

Accepted: June 30,2020

จันทราพร ธรรมวรรณ¹, ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์²,

ประกอบ ผลงาม³

Chantrapond Tummawan¹, Srijittra Navaruttanaporn²,

Prakorb Phon-ngam³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ที่ตอบรับให้ความร่วมมือ รวมทั้งสิ้น 40 คน จาก 15 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ 1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปด้านบุคคล 2) แบบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ และ 4) แบบประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.13) สถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีความสามารถมากที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการเริ่มต้นการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.04) สถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีความสามารถน้อยที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการให้คำแนะนำและการใช้

¹ นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย Master degree student, English Studies Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย : Assistant Professor Dr., English Studies Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย Assistant Professor Dr., English Studies Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University

คำสั่งอย่างง่ายอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 1.00) ส่วนระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนพบว่า ในภาพรวมครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.85) สถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีปัญหามากที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.75) และสถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีปัญหาน้อยที่สุดคือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อชมเชยและให้กำลังใจอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.80) จากการสังเกตการสอนของครูกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 พบว่า ครูสามารถพูดได้แต่ไม่ค่อยพูด และมีการพูดผิดเป็นบางครั้ง เนื่องจาก มีข้อจำกัดด้านความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 47.5 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขามีความวิตกกังวลและไม่มั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: ระดับความสามารถและระดับปัญหา, ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน, ครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา

Abstract

The purposes of this research were: to identify the ability and problem levels in the use of classroom English of Non-English major teachers in schools under the Loei Primary Educational Service Area Office 2, Phu Luang District, Loei Province. Participants were 40 Non-English major teachers from 15 schools under the Loei Primary Educational Service Area Office 2, Phu Luang District, Loei Province. The research instruments included: 1) a personal information questionnaire, 2) the use of classroom English capability level measurement, 3) English problem level assessment and 4) English capability assessment in the use of classroom English of Non-English major teachers in schools under the Loei Primary Educational Service Area Office 2, Phu Luang District, Loei Province. The data was analyzed by Mean and Standard Deviation.

The research results revealed that the overall ability level in the use of classroom English of the Non-English major teachers was at a moderate level ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.13). The highest level of ability was the use of classroom English at the stage of starting the lesson, which was at a high level ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.04), and the lowest level was the use of classroom English at the stage of giving simple instructions and commanding, which was at a moderate level ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 1.00). Concerning the problem level in the use of classroom English, overall it was found to be at a moderate level ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.85), with the highest level of problem being the use of classroom English during the lesson, which was at a moderate level ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.75), and the lowest being the use of classroom English to praise and encourage, recorded to be at a low level ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.80). By observing the teaching of those teachers who recorded a score lower than 60%, it was found that although they could probably speak English, they rarely chose to, and when they did their speech contained errors sometimes. This was possibly due to limitations in basic knowledge and experience in teaching

English. In addition, the study also found that 47.50 % of Non-English major teachers suffered anxieties and lacked the necessary self-confidence for teaching English.

Keywords: ability and problem levels, Classroom English, Non-English major primary school teachers

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังมีปัญหอยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับวัชรหมัดป้อม ตัว (2545) ที่ได้กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีการปรับปรุง ฝึกอบรมให้กับครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามผลการปรับปรุงการเรียนการสอนที่ทำอยู่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้โรงเรียนยังมีครูที่สอนภาษาอังกฤษที่ขาดประสบการณ์ในการสอน รวมถึงปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อ และการวัดประเมินผลทางภาษา ปัญหาที่สำคัญ คือครูสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาพื้นฐานภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม จึงขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาและไม่สามารถต่อยอดในขั้นสูงขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) (2558) และ สถาบันภาษาอังกฤษ (2555) ระบุว่า การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาของไทยควรเริ่มตั้งแต่ในวัยเด็กให้ได้มาตรฐานและคุณภาพที่ดี ก่อน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องพัฒนาครู สถานศึกษา และนักเรียนไปพร้อม ๆ กัน เพื่อสร้างความสัมฤทธิ์ผลให้แก่เด็กและเยาวชน บุคลากรในองค์กรการศึกษาควรได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษา และรองรับต่อความต้องการของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ตามแนวคิดของ ชูชาติ หงษ์ขาว (2542) และ วรรณ นราเลิศสุขุมพงศ์ (2545) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องมีการเตรียมการสอน มีครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี เข้าใจความหมายของบทเรียน ประเมินผลอย่างเหมาะสมตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนั้นครูควรเป็นบุคคลที่สามารถจัดประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตัวนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2556) ได้กำหนดคุณภาพการศึกษาไว้ว่า นโยบายการศึกษา มุ่งหวังเพื่อให้ได้การศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่ยังคงไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การศึกษาประสบความสำเร็จตามนโยบายได้นั้น ต้องให้ความสำคัญต่อประสิทธิภาพของครูและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องจากร้อยละ 50 ของจำนวนโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสพฐ. เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และพบปัญหาการขาดแคลนครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นปัญหาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ส่วนใหญ่นั้นเกิดขึ้นกับโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีขนาดเล็กและโรงเรียนชนบท จากปัญหาข้างต้นได้มีการดำเนินการแก้ไขปัญหาคูไม่ครบชั้นแล้ว แต่ปัญหาที่ยังคงมีอยู่คือ ครูส่วนใหญ่มีความจำเป็นที่จะต้องสอนในรายวิชาที่มีวุฒิไม่ตรงตามสาขาของตนเอง ส่วนหนึ่งนั้นเป็นผลต่อเนื่องมาจากกระบวนการบรรจุครูใหม่ไม่เพียงพอกับความต้องการวิชาเอกของโรงเรียน ทำให้ครูต้องสอนในวิชาที่ไม่ตรงกับสาขาที่จบมา ดำรง ชลสุข (2560); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นผู้ที่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางภาษาอังกฤษสูงถึงร้อยละ 65 และวุฒิการศึกษาที่ครูส่วนใหญ่ได้รับในสาขาวิชาอื่นๆ คือ

ร้อยละ 83 ตัวเลขดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประคอง ยุคะลัง กขกร นานาผล และ ธนาภรณ์ พันธุ์ทวี (2558); ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร ชิตชนก เชิงเชาว์ และเกษตรชัย และหิม (2557) พบว่า ครูยังมีปัญหาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สาเหตุอาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนส่วนมากเป็นครูที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาและไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังขาดแรงจูงใจในการพัฒนา ครูผู้สอนจำนวนมากเสนอความต้องการการอบรมและการสอนงานระบบพี่เลี้ยงโดยใช้วิทยากรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และมีพี่เลี้ยงเป็นครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาถึงความสามารถ และปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการบริหารจัดการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ให้สอดคล้องกับกิจกรรมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการพัฒนาครูให้มีศักยภาพในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างมืออาชีพ มีเจตคติทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2, 2561)

วัตถุประสงค์

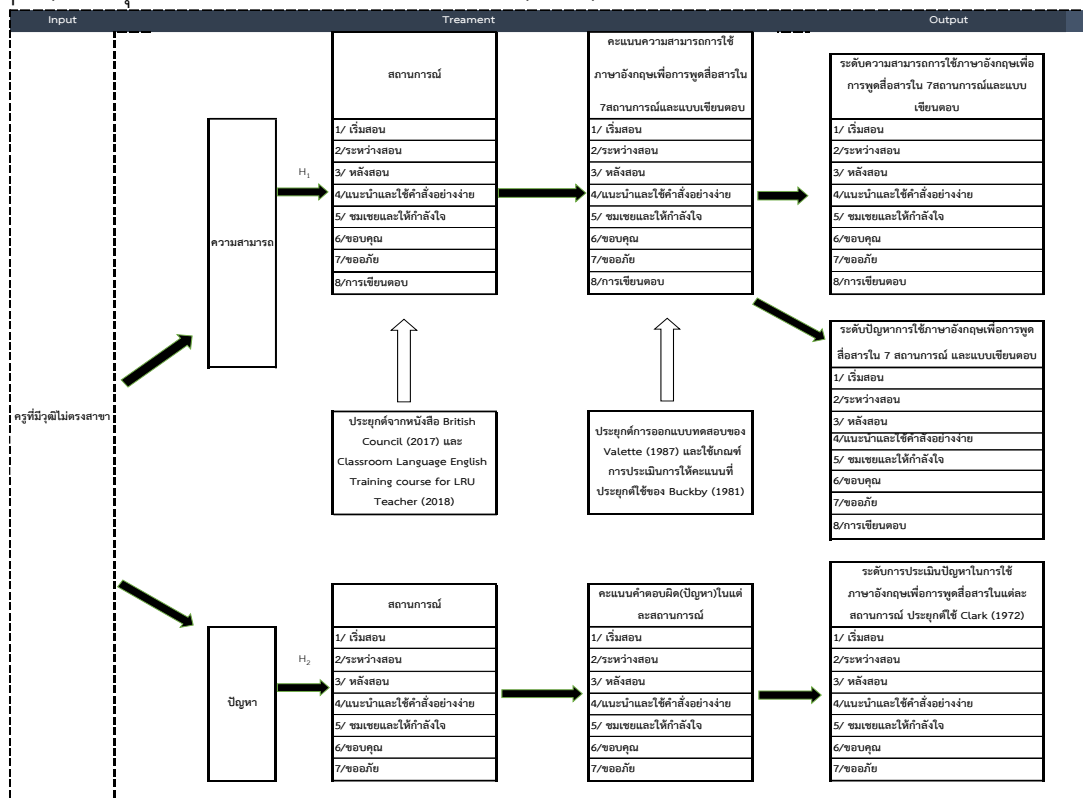
1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย

คำถามการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนในระดับใด
2. ครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย มีระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนมีระดับใด

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้การสร้างแบบประเมินของ Valette (1987) ส่วนเกณฑ์การประเมินระดับความสามารถทางด้านภาษา ประยุกต์ใช้ของ Buckby (1981) และการประเมินระดับความสามารถในการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ที่มีคะแนนต่ำ (Lower Group-L) ประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินของ Clark (1972) ดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาเป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ที่ตอบรับให้ความร่วมมือ รวมทั้งสิ้น 40 คน จาก 15 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2, 2561)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบประเมินระดับความสามารถและแบบประเมินระดับปัญหา ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน ใน 7 สถานการณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปด้านบุคคล ของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ที่อยู่ปัจจุบัน สาขาที่จบวุฒิการศึกษาสูงสุด พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการสอน

ภาษาอังกฤษ ทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เคยศึกษา อบรมหรือสัมมนา ความต้องการในการศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเขียนตอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตัวแปรด้านบุคคล ตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยการหาค่า IOC โดยกำหนด ค่า IOC ที่ใช้ได้ ตั้งแต่ 0.51 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปด้านบุคคล มีค่า IOC รายข้อ เท่ากับ 0.60 – 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

2.2 แบบประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย เป็นแบบวัดความสามารถแบบเลือกตอบ จำนวน 35 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก และเป็นแบบวัดความสามารถแบบเขียนตอบ จำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 ข้อ โดยประกอบด้วยรายละเอียดครอบคลุมขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยใน 7 สถานการณ์ ประกอบด้วย การใช้ภาษาอังกฤษในการเริ่มต้นการสอน (Starting the lesson) ในระหว่างการสอน (During the lesson) หลังการสอน (Ending the lesson) การแนะนำและการใช้คำสั่งอย่างง่าย (Giving simple instructions and Commanding) การชมเชยและการให้กำลังใจ (Praising and Encouraging) การขอบคุณ (Thanking) และ การขออภัย (Apologizing) ตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน (IOC) กำหนดค่าที่ใช้ได้ตั้งแต่ 0.51 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าแบบประเมินรายข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 - 0.80 และนำแบบวัดระดับความสามารถไปหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ p มากกว่า 0.20 ขึ้นไป และ r มากกว่า 0.20 ขึ้นไป ซึ่งผลปรากฏว่าแบบวัดระดับความสามารถรายข้อของแบบประเมินวัดระดับความสามารถแบบเลือกตอบมีค่า p ระหว่าง 0.34 - 0.78 และ ค่า r ระหว่าง 0.34 - 0.78 แบบวัดความสามารถรายข้อของแบบวัดระดับความสามารถแบบเขียนตอบมีค่า p ระหว่าง 0.21 - 0.75 และ ค่า r ระหว่าง 0.30 - 0.75 และแบบประเมินวัดระดับความสามารถแบบเลือกตอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น KR 20 = 88.96 และแบบประเมินวัดระดับความสามารถแบบเขียนตอบทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น KR 20 = 88.13 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

2.3 แบบประเมินระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตัวแปรด้านบุคคล ตรวจสอบคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนด ค่า IOC ที่ใช้ได้ ตั้งแต่ 0.51 ขึ้นไป ซึ่งพบว่าแบบประเมินระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสาร มีค่า IOC รายข้อ ระหว่าง 0.60-1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการประสานกับผู้อำนวยการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการเก็บข้อมูลกับครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ซึ่งจดหมายออกโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

3.2 ผู้วิจัยนัดหมายกับครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย จาก 15 โรงเรียน ซึ่งเป็น กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

จำนวนทั้งสิ้น 40 คน เพื่อดำเนินการตอบแบบสอบถามและทำแบบประเมินวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน โดยใช้เวลาในการทำแบบสอบถามและแบบ แบบวัดระดับความสามารถ จำนวน 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามและแบบวัดระดับความสามารถทันที

3.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแบบวัดระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา และจัดทำสำเนาแบบประเมินจำนวน 3 ชุด จัดส่งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินการให้คะแนน

3.4 ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์ระดับความสามารถของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ตามเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้คือ กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มากกว่าร้อยละ 60 (มากกว่า 30 คะแนน) จัดอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีคะแนนสูง (Upper group-U) และกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 60 (ไม่ถึง 30 คะแนน) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มผู้ที่มีคะแนนต่ำ (Lower group-L) และผู้วิจัยขอความร่วมมือในการบันทึกวิทัศน์และสังเกตการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คาบ สำหรับครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60

3.5 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของวิทัศน์การสอนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 และจัดทำสำเนาวิทัศน์ จำนวน 3 ชุด จัดส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินคะแนนตามเกณฑ์การประเมินการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารที่ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้จาก Clark (1972) จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์อีกครั้ง เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) และใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551; ชัชวาล เรื่องประพันธ์, 2554) ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency), ร้อยละ (Percentage), ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

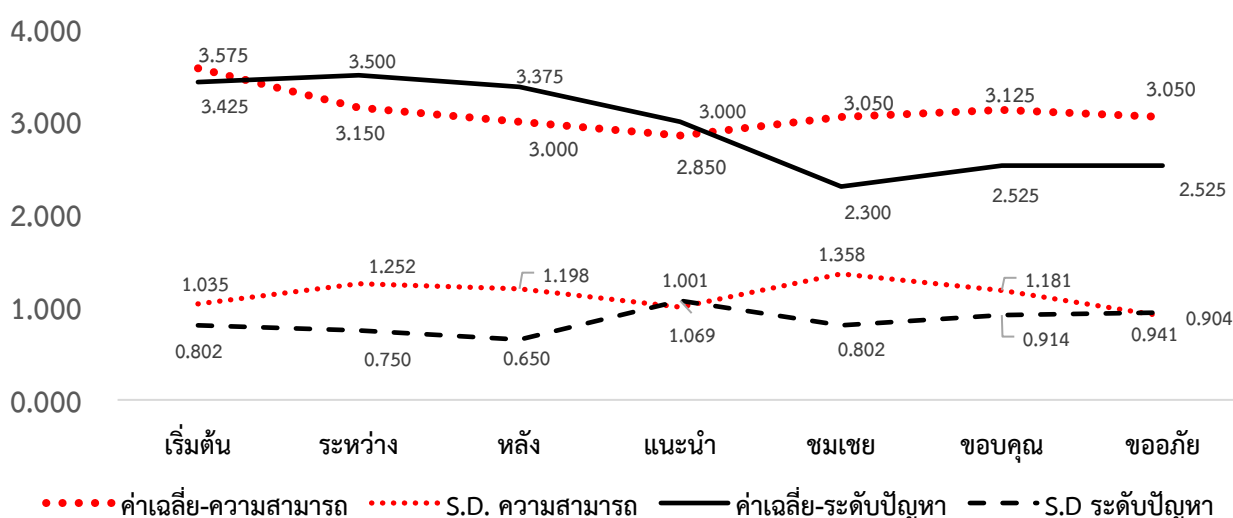
สรุปผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้านบุคคล พบว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย ส่วนใหญ่อยู่อายุ 25 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอายุมากกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.00 วุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 67.50 และในระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 30.00 ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 62.50 ประสบการณ์ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.00 ประสบการณ์ 10-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และประสบการณ์มากกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.50 นอกจากนี้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป พบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา มีความรู้สึกต่อความรับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรู้สึกท้าทาย คิดเป็นร้อยละ 32.50 รู้สึกไม่มั่นใจในการสอน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รู้สึกชอบ คิดเป็นร้อยละ 20.00 รู้สึกวิตกกังวลและไม่มั่นใจในการสอน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และรู้สึกวิตกกังวล คิดเป็นร้อยละ 7.50

ระดับความสามารถและระดับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย

จากการศึกษาระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาใน 7 สถานการณ์ เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 และ 2 นั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 ระดับความสามารถและระดับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย



สถานการณ์	ระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เริ่มต้นสอน	3.58	1.04	ระดับมาก
2. ระหว่างสอน	3.15	1.25	ระดับปานกลาง
3. หลังสอน	3.00	1.20	ระดับปานกลาง
4. การให้คำแนะนำ	2.85	1.00	ระดับปานกลาง
5. การชมเชย	3.05	1.36	ระดับปานกลาง
6. การขอบคุณ	3.13	1.18	ระดับปานกลาง
7. การขอภัย	3.05	0.90	ระดับปานกลาง
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.11	1.13	ระดับปานกลาง

สถานการณ์	ระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เริ่มต้นสอน	3.43	0.80	ระดับปานกลาง
2. ระหว่างสอน	3.50	0.75	ระดับปานกลาง
3. หลังสอน	3.38	0.65	ระดับปานกลาง
4. การให้คำแนะนำ	3.00	1.07	ระดับปานกลาง
5. การชมเชย	2.30	0.80	ระดับน้อย
6. การขอบคุณ	2.53	0.91	ระดับปานกลาง
7. การขอยืม	2.53	0.94	ระดับปานกลาง
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	2.95	0.85	ระดับปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.13) โดยสถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีความสามารถมากที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการเริ่มต้นการสอน แต่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.04) และ สถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีความสามารถน้อยที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการให้คำแนะนำและการใช้คำสั่งอย่างง่าย แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 1.00) ส่วนระดับปัญหาใน 7 สถานการณ์ พบว่า ในภาพรวมครูผู้สอนมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 0.85) โดยสถานการณ์ที่ครูผู้สอนมีปัญหามากที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษระหว่างสอน แต่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.75) และ สถานการณ์ที่ครูผู้สอนปัญหาน้อยที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการชมเชยและการให้กำลังใจ แต่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.80)

อภิปรายผล

ผลการศึกษาระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย นำมาอภิปรายผลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนใน 7 สถานการณ์ของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย

จากผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชั้นเรียนได้พอสมควรแต่มีความยุ่งยากในการพูดบ่อยครั้ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาได้รับมอบหมายให้สอนในรายวิชาที่ไม่ถนัด ไม่คุ้นเคยกับการสอนภาษาอังกฤษ ขาดความแม่นยำในเนื้อหา ขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน และมีข้อจำกัดในความรู้พื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของประคอง ยุคคลัง กชกร นานาผล และธนาภรณ์ พันธุ์ทวี (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการพูดภาษาอังกฤษของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ครูยังมีปัญหา และ

ขาดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความสัมพันธ์ และการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ สอดคล้องกับ รัชกานต์ เคนชมพู (2556); ทิพาชา นวลหลง ยงยุทธ์ อินทจักร์ และสุกัญญา รุจิเมธธาภาส (2555) ที่กล่าวว่า การที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษนั้น ผู้พูดจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจดจำคำศัพท์ รูปแบบ กฎเกณฑ์ของไวยากรณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษได้ ทั้งนี้เพื่อสามารถนำความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงให้เป็นข้อความและแปลงเสียงออกมาเป็นภาษาพูดที่มีลักษณะการพูดใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุดเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ด้วยเหตุผลนี้แสดงให้เห็นว่า ความรู้พื้นฐานเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างและพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน หากครูผู้สอนมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษ คุณวุฒิครูไม่ตรงสาขา ครูที่ใช้ภาษาสื่อความหมายในชั้นเรียนไม่ถูกต้อง และครูขาดความชำนาญในการสอน ย่อมส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมาก จากผลการวิจัยครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนในระดับปานกลาง ซึ่งครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขามีปัญหาและมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสาร จากการศึกษายังพบว่าครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสนับสนุนของ กฤษณา ยอดมงคล (2561); ทิพาชา นวลหลง ยงยุทธ์ อินทจักร์ และสุกัญญา รุจิเมธธาภาส (2555) ; Wilkins (1976) ; Larsen-Freeman (2000) ; Denis (1977) ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับครูไว้ว่าครูต้องมีทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี เพราะปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอน คือครูไม่รู้จริงเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเองสอน การที่ครูให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น มีการฝึกฝนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ซึ่งเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น คือผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาเพื่อนำมาใช้ในสถานการณ์จริงให้เหมาะสม โดยการจะทำให้เช่นนี้ได้จะต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษาที่ใช้ สิ่งที่โดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะอยู่ในเนื้อหาภายใต้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ครูจะจัดขึ้น ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตามทุกโรงเรียนควรมีการพัฒนาครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นครูผู้สอนที่ขาดความรู้ความเข้าใจทางภาษาอังกฤษที่ลึกซึ้ง ไม่แม่นยำในเนื้อหาที่สอน รวมถึงยังขาดทักษะทางด้านการสอน พัฒนาศักยภาพของครูให้มีระดับความรู้ที่เหมาะสมในวิชาภาษาอังกฤษ และสามารถใช้อังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียน ให้คำอธิบาย ตอบคำถาม หรือข้อสงสัยของนักเรียนได้ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน

2. ระดับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารใน 7 สถานการณ์ และ แบบวัดระดับความสามารถแบบให้เขียนตอบเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอกุหลาบ จังหวัดเลย

ผลของการศึกษาพบว่า ระดับปัญหาของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา คือ ครูส่วนใหญ่สื่อสารผิด ประเด็น สื่อสารเป็นคำๆ ไม่ตอบคำถาม และยังพบว่าระดับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการชมเชยและให้กำลังใจ อยู่ในระดับน้อย ระดับปัญหาใน 6 สถานการณ์ที่เหลือ อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ข้อมูลจากแบบสอบถามยังพบว่าร้อยละ 47.50 ของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา มีความวิตกกังวลและไม่มั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาจะต้องสอนในรายวิชาที่ไม่ตรงสาย ไม่มีความถนัดในด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และเทคนิคการสอน ขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดภาวะเครียด ทำให้ไม่มั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของ ประคอง ยุคะลัง กขกร นานาผล และธนาภรณ์ พันธุ์ทวี (2558) ที่พบว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรง

สาขามีความวิตกกังวล ไม่กล้าพูด ขาดความเชื่อมั่น และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา แคมมณี (2556) ได้กล่าวไว้ว่าครูผู้สอนที่ขาดความชำนาญ หรือครูที่ไม่มีวุฒิการสอนที่ตรงสาขา แต่ต้องสอนในรายวิชาที่ไม่ถนัด ย่อมมีความกังวล ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จะส่งผลถึงตัวผู้เรียนในด้านเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะเกิดปัญหาต่างๆในระหว่างการสอนได้อยู่เสมอ สอดคล้องกับ Ingersoll (2003) ได้กล่าวว่า ปัญหาการขาดแคลนครูที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาจะส่งผลกระทบต่อความผิดพลาดในการสอนของครูในรายวิชานั้นๆ จากงานวิจัยของ ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร ชิดชนก เชิงเชาว์ และเกษตรชัย และหิม (2557) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนใต้ พบว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาส่งผลให้ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ดำรง ชลสุข (2560) ; สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (สถาบันทีดีอาร์ไอ) (2558) ; ทิสนา แคมมณี (2556) ที่กล่าวเป็นแนวทางเดียวกันว่า คุณภาพและความสามารถของครูเป็นปัญหา มาจากการขาดแคลนครูเฉพาะสาขา โดยผลการประเมินบ่งบอกถึงครูจำนวนมากขาดความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่ตนสอน จึงทำให้โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีครูที่ไม่ได้จบสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง มีความไม่แม่นยำในด้านเนื้อหาสาระ ไม่มีพื้นฐานภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม จึงขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาและไม่สามารถต่อยอดในชั้นสูงต่อไปได้อย่างมีคุณภาพ ครูที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทย หรือใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ทิสนา แคมมณี (2556) ได้กล่าวว่า ผู้สอนถือเป็น ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน เช่นความรู้ความเข้าใจในสาระที่สอน ความสามารถในการสอน ความตั้งใจในการสอน เจตคติต่อการสอน ความรู้สึกต่อตัวผู้เรียน สภาพจิตใจของผู้สอน แรงจูงใจในการสอน สุขภาพของผู้สอน ความพร้อมของผู้สอน และอาจรวมไปถึงบุคลิกลักษณะของผู้สอน สิ่งต่างๆเหล่านี้มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนและต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่งส่งผลถึงกระบวนการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ถึงแม้จะได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องก็ตาม อีกทั้งยังส่งผลให้ผู้เรียนไม่มั่นใจในการใช้ภาษา ไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ และไม่สามารถประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประคอง ยุคะลัง กขกร นานาผล และธนาภรณ์ พันธุ์ทวี (2558) ; นวพร ชลารักษ์ (2559) ได้สนับสนุนเกี่ยวกับแนวคิดของการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสาร โดยการพัฒนาเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิสนา แคมมณี (2556) ที่กล่าวว่า ครูจะต้องนำความรู้ ทักษะ วิธีการและเทคนิคการสอนมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ และปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนที่ขาดความชำนาญ หรือครูที่ไม่มีวุฒิการสอนที่ตรงสาขา แต่ต้องสอนในรายวิชาที่ไม่ถนัด ย่อมมีความกังวล ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ จะส่งผลถึงตัวผู้เรียนในด้านเจตคติที่ไม่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษ ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะเกิดปัญหาต่างๆในระหว่างการสอนอยู่เสมอ แต่หากครูผู้สอนได้รับการฝึกฝนอบรมให้เกิดทักษะและ ความชำนาญ หรือได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมจากครูผู้ที่มีประสบการณ์ที่จบสาขาภาษาอังกฤษโดยตรง ครูที่มีวุฒิ ไม่ตรงสาขาสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้นได้เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร,ชิดชนก เชิงเชาว์ และเกษตรชัย และหิม (2557) ได้เสนอแนะให้หน่วยงานต้นสังกัดระดับเขตพื้นที่การศึกษาแก้ไขปัญหาครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โดยการส่งเสริมให้โรงเรียนมีการจัดอบรมภาษาอังกฤษแบบเข้มข้นในระยะสั้น โดยให้หน่วยงานหรือสถานศึกษาจัดตั้งศูนย์ในการจัดบุคลากรที่เชี่ยวชาญจัดการอบรมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อครูผู้สอนมากที่สุด

เพื่อช่วยให้ครูสามารถพูดสื่อสารในชั้นเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวเป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประคอง ยุคะลัง กชกร นานาผล และธนาภรณ์ พันธุ์ทวี (2558) ที่ระบุว่าครูผู้สอนส่วนมากต้องการรับการอบรม การสอนงานระบบพี่เลี้ยงโดยใช้วิทยากรทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และมีพี่เลี้ยงเป็นครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษในการออกเสียง การเรียนรู้โครงสร้างประโยค การสอนคำศัพท์ รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนพัฒนาศักยภาพของบุคลากรครูในเขตพื้นที่ของหน่วยงานที่รับผิดชอบ และทราบถึงระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย

1.2 ควรมีการศึกษาระดับความสามารถและระดับปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ในอำเภออื่นๆ และเขตพื้นที่การประถมศึกษาอื่นๆ ในจังหวัดเลย เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาที่เป็นตัวแทนของประชากรอย่างแท้จริง

1.3 เพื่อเพิ่มระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารในชั้นเรียน ควรมีการสอนหรืออบรมในเรื่องการออกเสียง การเรียนรู้โครงสร้างประโยค การสอนคำศัพท์ การเรียนรู้วัฒนธรรมในการใช้ภาษาท่าทางเพื่อสื่อความหมายในการพูดสื่อสารในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. ข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหารองค์กรหรือเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่เกี่ยวข้อง

2.1. ควรมีการกำหนดนโยบายและสนับสนุนงบประมาณ ส่งเสริมในการจัดการอบรม สัมมนา หรือการเรียนหลักสูตรระยะสั้นในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา และการใช้ภาษาท่าทางในการสื่อความหมายในชั้นเรียนจากเจ้าของภาษาให้กับครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนให้ดีขึ้น

2.2 ควรมีการจัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการจัดทำสื่อให้ความรู้ ชุดคู่มือฝึกการสอน ชุดสอนสำเร็จรูป หรือสื่อการสอนเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขาโรงเรียนประถมศึกษาให้มีความมั่นใจในการจัดการสอนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น และมีการติดตามประเมินผล

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ระดับความสามารถและระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา ในอำเภออื่นๆ และเขตพื้นที่การประถมศึกษาอื่นๆ ในจังหวัดเลย

3.2 ศึกษาการสร้างชุดสื่อ หรือนวัตกรรมในการช่วยพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2551). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา ยอดมณฑล. (2561). *การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษสำหรับผู้สอนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษา สาขาภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกรณีศึกษา โรงเรียนบ้านน้ำภู อำเภอมะนัง จังหวัดเลย*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ชัชวาล เรืองประพันธ์. (2554). *การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชูชาติ หงษ์ขาว. (2542). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู*. มหาสารคาม : สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดำรง ชลสุข. (2560). *Multi-grade Teaching กับการแก้ปัญหาการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก*. ค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.matichon.co.th/columnists/news>.
- ทิพาชา นวลหลง, ยงยุทธ อินทจักร์ และสุกัญญา รุจิเมธธาส. (2555). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4-6 เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนดาราราชวิทย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*.
- ทิตินา แคมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร, ชิตชนก เชิงขาว และเกษตรชัย และหิม. (2559). *การพัฒนาการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษในสามจังหวัดชายแดนใต้. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารศึกษาศาสตร์, 28 (3):1*.
- นพพร ชลารักษ์. (2559). *สภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 10 (2):1*.
- ประคอง ยุคะลัง, กชกร นานาผล และธนาภรณ์ พันธุ์ทวี. (2558). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการพูด ภาษาอังกฤษของ ครูผู้สอนที่มีวุฒิไม่ตรงสาขา โรงเรียนประถมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ.วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*.
- รชากานต์ เคนชมพู่. (2556). *ผลกระทบจากครูผู้สอนสอนไม่ตรงสาขาวิชาเอกต่อผลการทดสอบการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดชัยภูมิ. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*.
- วัชร หมดป้องตัว. (2545). *การศึกษาปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค. ปริญญามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*.
- วรรณ นราเลิศสุขุมพงศ์. (2545). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษของครู สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเขต*

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาปรัชญาการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). (2558). *เปิดผลวิจัยทีดีอาร์ไอ ชี้การศึกษาไทยตกต่ำ เด็ก
อ่อน 3 วิชาหลัก “อังกฤษ-เลข-วิทย์”* ค้นเมื่อ 25 มกราคม 2563, จาก :
<http://www.econ.tu.ac.th/>.

สถาบันภาษาอังกฤษ. (2555). *ความเป็นมา วิสัยทัศน์และเป้าประสงค์*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*.
กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2. (2561). *การประชุมออกแบบการวิจัยเพื่อพัฒนาการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. เลย:กลุ่มนิเทศ และติดตาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเลย เขต 2.

British Council. (2017). *Teaching English Participant book*. Bangkok: British Council

Buckby, M. (1981). *Graded objectives and Test in British school*. In Culhane,T. (ed.) *Practice
and Problems in Language Testing*. London: Schools council, distributed by the
centre for information on Language Teaching and research.

Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing : Theory & Practice*. Philadelphia : Center for
Curriculum Development.

Classroom Language. (2018). *English training course for LRU teachers*. Faculties and
Humanity and Social Sciences. Loei : Loei Rajabhat University

Denis, G. (1977). Motivation : The responsibility of the teacher. *English Language Journal*,
19(1) : 7-39.

Ingersoll, R. (2003). Out-of-Field Teaching and the Limits of Teacher Policy. *Academic Search
Complete*, Ipswich, MA, 79(10):773

Larsen-Freeman, D. (2000). *Technique and principles in language teaching*. 2nded. New York:
Oxford University.

Valette, R.M. (1987) *Objective Evaluation and Transparency*. Brussels: Didier.

Wilkins, D. (1976). *Notional Syllabuses: A Taxonomy and its Relevance to Foreign Language
Curriculum Development*. London: Oxford University press.